

οι ἔνορκοι, καίπερ τηρήσαντες τοὺς τύπους ἠπατήθησαν ἐν τῇ οὐσίᾳ, τὸ δικαστήριον κηρύσσει ὅτι ἡ δίκη ἀναβάλλεται καὶ παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὴν ἐπομένην σύνοδον, ὅπως ὑποβληθῇ εἰς νέον δικαστήριον ἐνόρκων, οὗτινος οὐδεὶς τῶν πρώτων ἐνόρκων δύναται ν' ἀποτελῇ μέρος.»

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφηρμοῦζετο εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν, διότι τὸ δικαστήριον ἐπεισθὴ βεβαίως τοῦ λοιποῦ ὁμοθυμαδὸν ὅτι ὁ Ἐσκουδιὲ δὲν ἦτο ἔνοχος.

Παρατηρήθη ὅτι ἡ λύσις αὕτη θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν παράτασιν τῆς προφυλακίσεως. Ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν κατηγορίαν· πράγματι, δὲν εἶνε παραδεκτὸν ὅτι κατηγορούμενος κηρυχθεὶς ἔνοχος ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, δύναται νὰ διαφύγῃ τὴν δίκην ὡς ἐκ τῆς καλῆς θελήσεως τῶν δικαστῶν. Ἡ δίκη ἔπρεπε λοιπὸν νὰ μείνῃ ἐκκρεμῆς μέχρι τῆς προσεχοῦς συνόδου, καὶ νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου ὀλόκληρος ἐνώπιον νέων ἐνόρκων, οἵτινες θ' ἀπεφαίνοντο ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῶν. Ἀλλὰ μέχρι τῆς προσεχοῦς συνόδου δὲν εἶχον δικαίωμα ν' ἄρῳσι τὴν φυλάκισιν.

Καὶ τότε δὲν ἦτο προτιμότερον διὰ τὸν κατὰδικον ὅπως τὸ δικαστήριον τυπικῶς καταδικάσῃ αὐτόν, ἀφεθῇ δὲ τῷ Ἀρχηγῷ τοῦ κράτους τὸ μέσον τοῦ νὰ ἐξασκήσῃ ἀμέσως τὸ δικαίωμα τῆς χάριτος, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ κατηγορούμενος θ' ἀπληλευροῦτο ἀπὸ τῆς ἐπιούσης;

Ἀλλὰ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ κατηγορούμενος διέτρεχε καὶ αὐθις κίνδυνόν τινα. Βεβαίως πᾶς λόγος ὑπῆρχε νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ὁ κατηγορούμενος, ὑπὸ τοιούτους ὅρους καταδικασθεὶς, θὰ ἐτύγχανε τῆς χάριτος, ἀλλ' ὅπως δήποτε ὁ Πρόεδρος τῆς δημοκρατίας εἶνε ἀπόλυτος κύριος τοῦ δικαιώματος τῆς χάριτος, οὐδεὶς δὲ δικαιούται νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ λόγον περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐξασκεῖ τούτο. Ἀφ' ἐτέρου ἡ χάρις δύναται μὲν νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταδικῆς δὲν ἐξαφανίζει ὅμως αὐτὴν τὴν καταδικήν. Ὁ Ἐσκουδιὲ δὲν θὰ μετέβαινε μὲν εἰς τὸ κἄτεργον, ἀλλὰ θὰ ἦτο δεσμῶτης ἀπελευθερωθεὶς.

Ὅπως ἐξέλη τῆς δίκης πάντῃ ἀβλαβῆς, ἔπρεπεν, ἐκ τούναντίου, ν' ἀπορριφθῇ τὸ πλεονέκτημα τῆς χάριτος, καὶ νὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ δίκη. Ἡ ἐπιτυχία δὲν ἦτο ἀμφίβολος, θὰ ἐπιτυγχάνετο ὅμως μετὰ παρέλευσιν χρόνου, ἀφοῦ ἡ δίκη θὰ παρεπέμπετο εἰς ἑτέραν σύνοδον. Ὡστε εὐνοϊκωτέρα λύσις ἦτο καὶ πάλιν ἡ ἀναβολὴ τῆς διαδικασίας.

Πράγματι, τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἔλαβε τὸ δικαστήριον.

Ὁ Ἐσκουδιὲ ἤχθη καὶ πάλιν εἰς τὴν φυλάκην, ἀλλ' ἐγένετο πᾶν ὅ,τι ἐπιτρέπουσιν οἱ κανονισμοὶ ὅπως πραῦνθῃ ἡ αὐστηρότης τῆς νέας ταύτης προφυλακίσεως. Τῷ ἐπέτρεπον νὰ παραγγέλλῃ τὰ γεύματα αὐτοῦ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ καὶ νὰ βλέπῃ τὴν σύζυγόν του.

Ἄν τοιοῦτόν τι συνέβαινεν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἡ προφυλακίσις θὰ διήρκει ἐπὶ τρεῖς μῆνας· ἀλλ' εὐτυχῶς ἐν τῷ κακουργιοδικεῖῳ τοῦ Σηκουάνα αἱ συνεδριάσεις τῶν κακουργιοδικῶν διαρκουσι δεκαπέντε μόνον ἡμέρας.

Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ταύτης προσήχθη ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου, πάντοτε ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι ἐφόνευσε τὴν σύζυγόν του, ἀλλὰ καὶ ταύτης παρισταμένης, ὁ δὲ δημόσιος κατήγορος ἐδήλωσεν ὅτι ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν νέων ἐνόρκων.

Ὁ Ἐσκουδιὲ ἠθωώθη.

Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μακρῶν καὶ σκληρῶν στενοχωριῶν, ἃς εἶχεν ὑποστῆ, εἶδεν ἀναγεννωμένην τὴν γαλήνην ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ὑπόληψις του προσεβλήθη πως. Εἰσῆχθη εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, οὐδ' αὐτὸς δ' ὁ ἴδιος δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ ὅτι ἐκηρύχθη ἔνοχος ὑπὸ τῶν ἐνόρκων. Πάντοτε ἐκ τούτου μένει τι. Ὁ Ἐσκουδιὲ καλλίτερον θὰ ἔκαμνεν ἴσως ἂν δὲν ἐπανελάμβανε: «Κάμε ὅ,τι θέλεις.»

Γ. ΒΕΡΖΕΡΕ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ ἐπιστῆμαι καὶ ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐπὶ τῆς κοινωνίας. — Αἱ ἀδιόκοποι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῶν ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου εὐδαιμονίας τῆς ἀνθρωπότητος. — Μικρὰ στατιστικὴ τῶν ἐφευρέσεων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. — Ὁ Ἔδισων αὐτὸς μόνος ἐργάτης τετρακοσίων ἐφευρέσεων! — Ὁ γάμος τοῦ Ἐδισῶνος καὶ ἡ κατ' αὐτὸν αἰφνιδία ἐξαφάνισις τοῦ ἐπιφανοῦς σοφοῦ. — Ἡ παροιμιώδης τῶν ἐπιστημῶν ἐρευνητῶν εἰς τὸ ἔργον τῶν προσήλωσις, καὶ ἀφοσιώσις. — Ἡ ἱστορία τῶν ἐφευρετῶν. — Ὑποσχέσεις τοῦ συντάκτου τῶν παρόντων χρονικῶν. — Τὸ ἀερόστατον καὶ αἱ τελευταῖαι ἐπ' αὐτοῦ τελειοποιήσεις καὶ ἀνακαλύψεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ πηδάλιον. — Ἐπὶ ποίαν τῆς φυσικῆς ἀξιωματῶν στηρίζεται ἡ ὑπαρξις τοῦ ἀεροστάτου. — Ἡ πρώτη ἀνακάλυψις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Μογγολφιέρων. — Αἱ ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης γεννηθεῖσαι ἐλπίδες καὶ τὰ σχεδιασθέντα λαμπρὰ ὄνειρα. — Ἡ ἱστορία τοῦ ἀεροστάτου καὶ ἡ βαθμιαία αὐτοῦ τελειοποίησις. — Τὸ πρῶτον τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ ἀεροστάτου ἐναέριον ταξίδιον.

Λίαν ἐπιτυχῶς ἅμα καὶ εὐφυῶς ἐγράψε τις ποτε, ὅτι «ἡ ἐπιστήμη εἶνε πεδῖον, τοῦ ὁποίου τὰ ὄρια εὐρύνονται καὶ ἀπομακρύνονται καθ' ὅσον τις προοδεύει ἐν αὐτῷ.»

Ἐπιστημοτάτη εἶνε ἡ πρόδος ἡ συντελουμένη κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα, ὅστις ἐκ πάντων τῶν προηγουμένων ὑπῆρξεν ὁ γονιμώτερος εἰς ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις. Ὁ ἄτμος, ἡ ἀτμοπλοῖα, οἱ σιδηρόδρομοι, ὁ ἠλεκτρισμός, τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς, ὁ τηλεγράφος, οἱ διὰ φακῶν φάροι, ἡ φωτογραφία, ἡ γαλβανοπλαστικὴ, αἱ δι' αἰρίων ἢ τοῦ συμπετυκνωμένου ἀέρος κινήτηροι μηχαναὶ, τὰ μηχανικὰ νηματοκλωστήρια καὶ ὑφαντουργεῖα, τὸ τηλεφώνον, ὁ φωνογράφος, τὸ μικρόφωνον, ἡ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐξ ἀποστάσεων μεταφορὰ μηχανικῶν δυνάμεων, ὁ ἠλεκτρικὸς τροχιόδρομος καὶ τοσαῦτα ἄλλαι ἐφευρέσεις—

διὰ τὴν ἀπαρίθμησην τῶν ὁποίων δὲν ἤθελεν ἐξαρκέσει ὁλόκληρον βιβλίον — ἅπασαι περιποιούσαι μεγίστην τιμὴν καὶ δόξαν εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα καὶ καταπληκτικῶς μετέβαλον τὴν καθ' ὅλου ὄψιν τῆς γῆς καὶ τὰς μέχρι πῦδος συνθήκας τοῦ ἐπ' αὐτοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων.

— Μεθ' ὄλην δ' ἐν τούτοις τὴν ἔκτακτον ταύτην καὶ ἐπιστημονικὴν ἐπίδοσιν τοῦ αἰῶνος μας εὐρισκόμεθα μακρὰν, πολὺ μακρὰν ἔτι τοῦ τέρματος τῆς προόδου. Τί λέγω; Ἀρὰ γε θὰ ὑπάρξῃ τέρμα, ὅριόν τι εἰς τὴν ἀέννητον ταύτην ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος; Τοῦτο εἶνε μυστήριον κεκρυμμένον ὑπὸ τοῦς πέπλους τοῦ ἀπωτάτου μέλλοντος, ὅτε, τίς οἶδες μέχρι ποίου ζαλιζόντος ὕψους θὰ ἔχη φθάσει ἡ πηχὴ τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

— Ἐν τούτοις αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τῶν καθ' ἅπασαν τὴν ὑψηλὴν ἐπιστημονικὴν ἐξακολουθοῦσιν ἀκαταπαύστως καὶ ἐπιδιακονοῦνται πανταχοῦ μετὰ θερμοῦ ζήλου καὶ ζωηρᾶς ἀριμίας.

Δὲν παύρεται μία μόνη ἡμέρα χωρὶς νέον τι ἐπιστημονικὸν γεγονός, νέα τις ἐφευρέσεις νὰ ἴδῃ τὸ φῶς μέλλουσα νὰ συντείνῃ εἰς τὴν ἐν γένει πρόοδον καὶ προωρισμένην νὰ ἐπιδράσῃ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σπουδαίως ἐπὶ τῆς καθολικῆς τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας.

— Ὅπως δώσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ἰδέαν ἀπλήν τῆς καταπληκτικῆς ἐργασίας καὶ προόδου τοῦ αἰῶνος ἡμῶν ἀναφέρομεν, ὅτι μόνον ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1844 μέχρι τοῦ 1883, ἤτοι κατὰ τὸ διάστημα 38 ἐτῶν ἐδόθησαν — κατὰ τὸν ἐπίσημον τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως κατάλογον — 156, 054 προνόμια ἐφευρέσεως (brevets d' invention), δηλαδὴ κατὰ μέσον ὄρον πλέον τῶν 11 ἐφευρέσεων καθ' ἑκάστην ἡμέραν! Βεβαίως ἐξ ἁπασῶν τῶν ἀνακαλύψεων αὐτῶν πολλαὶ δὲν διετηρήθησαν ἐπὶ μακρόν, ἀλλ' ἐξελίπον ταχέως ὑποσκελισθεῖσαι καὶ ἐκμηδενισθεῖσαι ὑπὸ ταχέως ἐπικυρωθησασῶν νεωτέρων τελειοποιήσεων καὶ ἀνακαλύψεων.

Εἰς καὶ μόνος σοφὸς ἐπιστήμων, ὁ περιώνυμος Ἐδισὼν, ἀριθμεῖ πλέον τῶν τετρακοσίων ἀνακαλύψεων! Ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ εὐρητὴ ἐν διηνεκῇ ζήσει τὸ πνεῦμά του ἀδιαλείπτως ἀναζητεῖ νέας πάντοτε ἀνακαλύψεις, νέας ἐφευρέσεις.

Ἀναφέρεται μάλιστα κατ' ἐπανάληψιν περὶ αὐτοῦ ἀνεκδότον λίαν περίεργον καὶ χαρακτηριστικὸν τῆς ἀενάου τοῦ ἀνδρὸς ἐργασίας καὶ τῆς ἀκαταπαύστου ὄντως πνευματικῆς ἐνασχολήσεως:

Κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ γάμου αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν προσκεκλημένων ἐκ τοῦ οἴκου, ὁ Ἐδισὼν αἴφνης γίνεται ἄφαντος πρὸς

μεγίστην ἀγνησυχίαν τῶν συγγενῶν, καὶ πρὸ πάντων τῆς νεοῦμφου, ἥτις εἰς μάτην ἀναμένει τὸν σύζυγον. Τί ἔγεινεν; οὐδεὶς γνωρίζει. Παρέρχονται πέντε ἡμέραι καὶ οὐδεμία εἰς εἰδησις ὑπάρχει δι' αὐτόν. Τέλος, ἐνῶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ ἤρχισαν ν' ἀπελπίζωνται περὶ αὐτοῦ, αἰφνὴς μανθρῶσιν, ὅτι ὁ Ἐδισὼν διατρίβει ἐν Βοστώνῃ. Τηλεγράφοισι παρευθὺς ἐκεῖ καὶ μετ' ὀλίγον ὁ σοφὸς ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἐστίαν τοῦ λέγων, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκεῖθεν αἰφνιδίας ἀναχωρήσεώς του εὗρεν ἐν τῷ γραφείῳ τηλεγράφημα ἐκ Βοστόνης γνωστοποιῶν αὐτῷ, ὅτι μία ἐκ τῶν ἐφευρέσεών του ἐμελλε τὴν ἐπαύριον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου ἀνεχώρησεν εὐθὺς, ὅπως παρευρεθῆ ἐκεῖ.

— Καὶ ἡ σύζυγός σου; ἐρωτᾷ αὐτὸν φίλος τοῦ τις.

— Ἡ σύζυγός μου! ἀπαντᾷ ὁ Ἐδισὼν ἐκ πληττόμενος.

— Μάλιστα, ἡ σύζυγός σου εἶσαι νυμφευμένος!

— Ἄ! ἔχεις δικαίον!... Κύτταξε!... Ἐγὼ οὐδὲ κἂν τὸ ἐσυλλογιζόμεν πλεόν!

— Ἡ μεγίστη δ' αὐτῆ τῶν πρὸς ἐφευρέσεις ἐργαζομένων ἀφιέρωσις καὶ προσήλωσις τοῦ πνεύματος κατέστη παροιμιώδης σήμερον.

Ὅτω λέγεται, ὅτι ἄλλος τις ἐπιστήμων ἀσχολουμένος μετὰ ζήλου περὶ τινος νέου ἐφευρέσειν του ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ αὐτοῦ, μαθάνει παρὰ τῶν οικείων, ὅτι ἡ σύζυγός του μετ' ὀλίγον παραδίδει τὴν τελευταίαν πνοήν. Ὅπως ἀφηρημένος ἐν μέσῳ τῶν ἔργων του ὁ σοφὸς ἀπαντᾷ εἰς τοὺς ἀναγγειλαντας:

— Εἰπέτε τῆς σᾶς παρακαλῶ, νὰ περιμεινῇ ὀλίγον, διότι αὐτὴν τῆν στιγμήν εἰμαι πολὺ ἀπασχλημένος!

Καὶ ὅμως οἱ σοφοὶ αὐτοὶ ἐπιστήμονες, οἵτινες ἀπεχωρίζοντο καὶ ἀπέσπυοντο παντός ἐν τῇ γῆ ταύτῃ προσφίλους αὐτῶν ἀντικειμένου, ὅπως ὅπως ἀφιερωμένοι εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἐργασίαν κατορθώσωσιν ἐν μέσῳ μυρίων ταλαιπωριῶν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου, πόσα δὲν ὑπέφερον ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν βρασιανισθέντες καὶ καταδιωθέντες καὶ περιφρονηθέντες τσακίς. Ὅλη περίπου ἡ ἱστορία τῶν ἐφευρετῶν, τῶν θαυμαστῶν αὐτῶν πνευμάτων, δὲν εἶνε ἢ ἐν μακρῶν μαρτυρολόγιον. Καὶ σήμερον ἔτι, ὅτε ἡ προσοχὴ τοῦ κοινῶ ζωηρῶς προσηλωθῆ εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὰς ἐφευρέσεις, πόσοι τῶν ἐφευρετῶν αὐτῶν δὲν παραγνωρίζονται καὶ περιφρονοῦνται! Καὶ αὐτὰ τὰ ἀνώτατα ἐπιστημονικὰ σωματεῖα τὰ τεθειμένα ἐπὶ κεφαλῆς τῆς προόδου αὐτῆς δὲν κατορθοῦσι πολλάκις ν' ἀποφύγωσι τὴν πλάνην

καὶ τὴν πρὸς πᾶσαν νέαν ἐφεύρεσιν φυσικὴν τοῦ ἀνθρώπου δυσπιστίαν, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου πολλὰκις ἐφευρέται κατατρίψαντες ὀλόκληρον τὸν βίον αὐτῶν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν παραγωνρίζονται ὑπὸ τῶν συγχρόνων τῶν καὶ βλέπουσιν ἀπέλπιδες καταρρέον ὀλόκληρον τὸ λαμπρὸν οἰκοδόμημα, ὅπερ ἡ ἐνδελεχὴς ἐργασία αὐτῶν διὰ μυρίων μόχθων ἐδημιούργησεν, ὅπως μετ' ὀλίγον ἄλλοι περισυναγόντες τὰ εἰρήπια ἀναδημιουργήσωσιν αὐτῆς τὸ οἰκοδόμημα καὶ κερπωθῶσιν αὐτοὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ ὠφελήματα!

Μήπως ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις δὲν κατεδίκασεν αὐτὴ κατ' ἀρχάς τὴν ἰδέαν τοῦ σιδηροδρόμου ἅμα ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς; Μήπως μετ' ὀλίγον εἴτα ἐπὶ μακρὸν χρόνον δὲν ἐθεώρησε τὸν τηλέγραφον, ὡς ἄθυρμα καὶ διασκεδάσιν τῶν αἰθουσῶν;

Ὁ Claude de Jouffroy, ὁ πρῶτος, ὅστις εἰργάσθη νὰ ἐκκαμύσῃ τὸν ἀτμὸν εἰς τὴν θαλασσοπλοίαν, ἀπέθανεν ἐν δυστυχίᾳ ἐκ τῆς λύπης αὐτοῦ, διότι οἱ ἄνθρωποι ἐν αὐτῷ διείδον ἕνα τρελλόν, ὅστις «ἐγράφτάσθη νὰ συμβιβάσῃ τὰ πῦρ μετ' τὸ ὕδωρ», ὡς χλευαστικῶς ἔλεγον περὶ αὐτοῦ τότε. Ἐν τούτοις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Jouffroy τὸ ὄνειρον τοῦτο ἐπραγματοποιήθη, καὶ σήμερον οἱ ἄνθρωποι εἰσὶ κύριοι τῶν θαλασσῶν, μὴ δειλιῶντες πλέον πρὸ οὐδεμιᾶς θαλασσίας ἐκτάσεως ἢ ὑπερωκεανίου ἀποστάσεως.

Κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν ἡ προσοχὴ τῆς κοινωνίας εὐρηται ἐστραμμένη ἐπὶ πολλῶν καὶ διαφόρων λαμπρῶν προόδων, ἅς ὑπόσγεται τὸ ἀκαταπύνητον ἐρευνητικὸν πνεῦμα τῶν ἐπιστημῶν.

Εὐτυχεῖς δὲ θέλομεν λογίσει ἡμᾶς ἤδη ἀναλαμβάνοντας αὐτῆς ἐν τῇ «Ἐστίᾳ» — τῇ εὐμενεῖ προσκλήσει αὐτῆς — τὴν σύνταξιν τῶν παρόντων *Ἐπιστημονικῶν Χρονικῶν*, ἐὰν δυνήθωμεν δι' αὐτῶν νὰ παρακολουθῶμεν τακτικῶς τὴν ἀπάνταχού τελουμένην μετὰ ζωηρότητος καὶ ζήλου ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν καὶ μεταδιδόμεν ἐυκρινῶς καὶ καταληπτῶς εἰς τοὺς φιλομαθεῖς ἀναγνώστὰς καὶ ἀναγνωστρίας αὐτῆς τὰς ἐκαστοτὲ τελουμένας προόδους.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τινὶ τῶν τελευταίων ἡμῶν ἐν τῇ «Ἐστίᾳ» *Χρονικῶν ἐκ Παρισίων* εἶχομεν ἐκεῖθεν ἀναγγεῖλαι ἐγκαίρως καὶ περιγράψαι συντόμως νέον ἀερόστατον τῶν ἀδελφῶν Tissandier, ἐν τῷ ὁποίῳ δυνάμει μικρᾶς ἠλεκτρικῆς κινητηρίου μηχανῆς αὐτοὶ ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχωσι κατὰ βούλησιν τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν Παρισίοις τότε δημοσφαιγεγόμενα πειράματα. Τὰς ἐπιτυχεῖς ταύτας δοκιμὰς τότε ὅλος ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος ἔχει

ρέτησε μετὰ μεγίστης χαρᾶς ὡς τεμνούσας νέαν ὁδὸν πρὸς ἀναζήτησιν καὶ ἐξευρεσιν τοῦ πολυθρυλήτου πηδαλίου τοῦ ἀεροστάτου, πρὸ τοῦ ὁποίου ἐπὶ ἕνα ὀλόκληρον αἰῶνα συνετρίβησαν τοσοῦτοι ἐγκέφαλοι ἐρευνητῶν καὶ ἐφθάρησαν τοσαῦται ὑπάρξεις ἐπιστημῶν.

Ἐκτοτε τὰ χρονικά τῆς ἀεροναυτικῆς ἐσημείωσαν νέα παλιν ἀξιωματικὰ πειράματα ἐν Παρισίοις γεγόμενα τὴν 9 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ὑπὸ τῶν Renard καὶ Krebs, ἀξιωματικῶν τῆς στρατιωτικῆς ἀεροναυτικῆς σχολῆς, ἣν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐσύστησε καὶ διατηρεῖ ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις.

* *

Πρῶτοι οἱ ἀδελφοὶ Μογκολφιέροι Ἰωσήφ καὶ Στέφανος, μετὰ μεγάλῃς ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς ἀσχολούμενοι περὶ τὴν Φυσικὴν, ἀνεκάλυψαν τὸ ἀερόστατον πρὸ ἑνὸς περίπου αἰῶνος.

Ἡ πρώτη ἰδέα τοῦ ἀεροστάτου ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἐκ τοῦ πολυθρυλήτου ἀξιωματοῦ τοῦ ἀνακαλυφθέντος ὑπὸ τοῦ διασημοῦ Ἑλλήνος μαθηματικοῦ Ἀρχιμήδους, ὅτι «πᾶν σῶμα στερεόν βαπτίζομενον ἐντὸς ὕγρου οἰοῦδήποτε ἀπόλλυσι μέρος ἐκ τοῦ βάρους αὐτοῦ ἴσον πρὸς τὸ βάρος τοῦ ὕγρου, ὅπερ ἐκτοπίζεται, ἐπομένως τὸ σῶμα ὠθεῖται ἐκ τῶν κατὰ πρὸς τὰ ἄνω καὶ τὰνάπαλιν μετὰ δυνάμεως ἴση πρὸς τὸ βάρος τοῦ ὄγκου τοῦ ἐκτοπιζομένου ὕγρου.»

Ἐὰν λοιπὸν ὁ ὄγκος τοῦ ἀεροστάτου εἴνε ἐλαφρότερος τοῦ ὄγκου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτοπιζομένου ἀέρος, τότε τὸ ἀερόστατον θέλει κινηθῆ ἐκ τῶν κατὰ πρὸς τὰ ἄνω καὶ θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν μέχρις ὕψους, ἐνθα θέλει συναντήσῃ στρώμα ἀέρος ἀραιότερον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐκτοπιζόμενος ὄγκος θὰ ἔχη ἴσην βαρυτητα πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ ἀεροστάτου.

* *

Ἐπὶ τοῦ ἀξιωματοῦ τούτου στηριζόμενοι οἱ ἀδελφοὶ Μογκολφιέροι κατασκευάσαν τὸ πρῶτον ἀερόστατον ὃ ἀπὸ ὁ περιεχόμενος ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ἀεροστάτου ἡραιότερο σχεδὸν κατὰ τὸ ἡμισυ διὰ θερμότητος ἀπολαμβανόμενης ἐκ μικρᾶς πυρᾶς ἀναπτομένης καὶ διατηρουμένης εἰς τὸ κατώτερον μέρος τῆς σφαίρας. Τὸ ἀερόστατον οὕτω καθίστατο κατὰ τὸ ἡμισυ ἐλαφρότερον τοῦ περιβάλλοντος ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος καὶ οὕτως ἀνῆρχετο πρὸς τὰ ἄνω.

Μετὰ τινὰ προηγηθέντα ἐπιτυχεῖ πειράματα ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ Μογκολφιέροι ἐνεθάρρυνθησαν καὶ κατασκευάσαντες ἀερόστατον ἀρχοῦντως μέγα ἐπιτόησαν τὸ πρῶτον δημόσιον πείραμα αὐτῶν τὴν 5 Ἰουνίου 1783 ἐν Annonay τῆς Γαλλίας.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ πειράματος αὐτοῦ παρευθὺς μετεδόθη πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ὡς ἐξαισία καὶ θαυμαστὴ ἀνακάλυψις πανταχοῦ εἰς τὸν

ἐπιστημονικόν κόσμον, εἰς τὰς Ἀκαδημίας καὶ διαφόρους συλλόγους καὶ εταιρίας δὲν ἐσκέπτοντο, δὲν συνεζήτουν ἄλλο τι ἢ τὴν θαυμασιάν αὐτὴν ἐφεύρεσιν. Ὑπῆρξαν μάλιστα τότε πνεύματα ζωηρά, ἅτινα συνέλαβον λίαν τολμηράς καὶ χιμαιρικὰς ἐλπίδας ἐπὶ τῷ εὐρήματι, ὅπερ ἐθεώρησαν προωρισμένον ἢ ἀνατρέψη πάσας τὰς συνθήκας, ἐν αἷς μέχρι τότε ἡ ἀνθρωπότης ἔζη. Τινὲς μάλιστα ἐτι τολμηρότεροι, ἐπαρθέντες ἐπὶ τῇ νέᾳ κατακτήσει, προέβησαν μέχρι τοῦ νὰ διαγράψωσιν ἐκ τῶν λεξικῶν καὶ αὐτὴν τὴν λέξιν ἀδύνατον διὰ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα! . . .

* *

Ἐκ τῆς ἀξιωμαθημονεύτου ταύτης ἐποχῆς ἤρξατο παρευθὺς πυρετώδης ἐργασία τῶν ἐρευνητῶν, ὅπως ταχύτερον ἐπιτευχθῆ ἡ πραγματοποίησις τῶν τόσων ὠραίων ὀνείρων τῆς ἐποχῆς. Εὐθὺς μετὰ δύο μῆνας ὁ Κάρλος, καθηγητῆς τῆς Φυσικῆς ἐν Παρισίοις μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ροβέρτων μηχανικῶν ἐτελειοποίησαν τὸ ἀερόστατον τῶν ἀδελφῶν Μογκολφιέρων. Ἄντι δὲ τοῦ μέχρι τοῦδε εὐχρήστου εἰς τὰ ἀερόστατα τῶν Μογκολφιέρων θερμοῦ ἀέρος, ὅστις δὲν ἦτο ἢ κατὰ τὸ ἡμισυ ἐλαφρότερος τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, μετεχειρίσθησαν πρὸς πλήρωσιν τῆς σφαίρας τοῦ ἀεροστάτου τὸ ὑδρογόνον, ὅπερ καθαρὸν εἶνε 14κις ἐλαφρότερον τοῦ ἀέρος.

Μέχρι τοῦδε ὁμως ἅπαντα τὰ πειράματα δὲν ἀπέβλεπον ἢ εἰς ἀερόστατα ἐγκαταλιμπανόμενα εἰς τὴν τύχην αὐτῶν.

Τὴν 21 Νοεμβρίου 1783, χρονολογίαν ἀξιωμαθημονεύτον, ἐγένετο ἐν Παρισίοις τὸ πρῶτον τοῦ ἀνθρώπου ἐναέριον ταξείδιον, πρῶτου ἀνεληθόντος ἐπὶ ἀεροστάτου τοῦ Pilâtre de Rozier⁽⁴⁾.

Ἐκτοτε ἤρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ ἐτι σήμερον μεγάλη πανταχοῦ ἐργασία περὶ τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀεροστάτου.

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος.)

Φ . . .

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

[Ἐκ τῶν τοῦ Ἰταλοῦ Paolo Mantegazza]

Συνέχεια· ἴδε σελίδα 144.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Οὐδεὶς ἀνὴρ εἰς τὸν κόσμον πρέπει νὰ μεταχειρίζεται τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον πρὸς βοστρυχισμόν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, αἱ δὲ γυναῖκες πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται αὐτὸν ὅσον ἐνεστι ὀλιγώτερον. Ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος ἀποξηραίνει τὴν τρίχα καὶ διερεθίζει τὴν ἐπίδερ-

(4). Τὸ πρῶτον κύριως ταξείδιον ἐμφύχων ὄντων ἐγένετο δύο μῆνας πρὸ αὐτοῦ, ἦτοι τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1783, ὅτε ἐπὶ σφαίρας ἀεροστάτου προσεδιή κήρινος ἐλαφρὸς φέρων ριόν, ἀλέκτορα καὶ νῆσσαν.

μίδα. Ἐὰν ἤμην γυνὴ καὶ ἠσθανόμην ἐπὶ τῶν γονάτων κεφαλῆν βοστρυχίζουσαν καὶ ὄζουσαν χῆνα ἐψημένην, ἤθελον ἐξαγάγει ἐγχειρίδιον ἐκ τῆς περικνημίδος μου (ὅπως φέρωσιν αὐτὸ αἱ Τραπεζεβεῖται), καὶ ἤθελον ἀπεκδᾶρει τὸ μαλθακὸν καὶ ἐκτεθηλυμένον ἐκεῖνο κραινίον.

Ὁ τρόπος τοῦ κτενίσματος ἐξασκέ μείστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς καλλονῆς τῆς κόμης· καὶ βεβαίως ἡ τρομερὰ συσκευὴ καὶ τὰ πολὺπλοκα ἀρχιτεκτονικὰ σχήματα τῶν κυριῶν παραβλάπτουσι τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, βιάζοντα καὶ διερεθίζοντα αὐτὰς μυριοτρόπως. Εἶνε τοῦτο ἀμάρτημα παλαιόν, γελοιογραφηθὲν ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουβενάλη.

Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ βιάζῃ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς μόνον εἰς σπανίας περιστάσεις, καὶ ὅταν ὁ συρμὸς τὴν ὑποχρεῶν εἰς τοῦτο. Πρέπει νὰ ἀφήνῃ αὐτὰς λυτὰς καὶ ἐλευθέρως τὴν νύκτα καὶ τινὰς ὥρας τῆς πρωίας. Αἱ τρίχες ἐκλείπουσι κατὰ πρῶτον εἰς τὰ μέρη, εἰς τὰ ὅποια μᾶλλον περισφίγγονται καὶ ἔλκονται. Διὰ τοῦτο δεῖν ἢ ἀλλάσσειται συχνὰ ἡ καλουμένη *χωρίστρα*, διότι ἐὰν αὕτη μὲν πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, πολλάκις μικρὰ καὶ κομψὴ ἀτραπὸς θέλει μεταβληθῆ εἰς πλατεῖαν δημοσίαν ὁδόν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἶπον. Τὸ καλῆτερον κτενίσμα, τοῦλάχιστον διὰ τὰς νέας γυναῖκας, εἶνε ἐκεῖνο δι' οὗ ἀνορθοῦνται αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς οὕτως ὥστε τὸ βάρος τῶν νὰ μὴ διερεθίζῃ τὴν ἐπίδερμίδα καὶ νὰ ἦνε καλῶς ἀερισμένη. Εἶδον πάντοτε κόμας λαμπρὰς διὰ τὴν λεπτότητα καὶ τὸ μῆκος τῶν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου τηροῦσιν αὐτὰς λυτὰς κατὰ τὸν συρμὸν τῆς Εὐᾶς, ἢ μόλις εἰς πλόκαμον χαλαρῶς περισυναγμένας.

Ἐνθυμηθῆτε ὅτι ἡ κατάχρησις τοῦ λίπους ἐν γένει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βαθύνει τὸ χρῶμα τῶν τριχῶν, ἐνῶ αἱ συχναὶ πλύσεις διὰ πιτυρούχου ὕδατος ἢ διὰ κρόκου τοῦ ὡοῦ διατηροῦσιν αὐτὰς φαινεάς, καὶ ἐπομένως κανονίσατε τὴν ἐνέργειάν σας ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰ τὸν χρωματισμὸν τὸν ὅποιον προτιμᾶτε.

Ἡ πρώτη λευκὴ θριξ, ἣτις ἀναθρώσκει ἐν μέσῳ δάσους μελανοῦ ἢ ξανθοῦ, χαιρετίζεται μετὰ στεναγμοῦ ἢ καταρᾶται μετὰ βλασφημίας, κατὰ τὸ ἦθος τοῦ ἀτυχοῦς θνητοῦ, ὅστις τὴν ἀνακαλύπτει. Ἡ πρώτη λευκὴ θριξ εἶνε πάντοτε ἀγγελος κινδύνου, εἰδοποίησις τῷ ἀναγνώστῃ, ἐπιπληξίς τῷ ὑπευθύνῳ συντάκτῃ τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης, ἣτις καλεῖται *ζωή*, καὶ μακρυνὴ ἤχῳ τῆς φωνῆς ἐκείνης, τὴν ὅποιαν ψιθυρίζουσιν εἰς τὸ ὥτιον οἱ μοναχοὶ οἱ καλούμενοι *Τραπισταί*:—
Ἄδελφέ, ἐνθυμοῦ ὅτι πρέπει ν' ἀποθάνῃς.

Ἡ πρώτη λευκὴ θριξ εἶνε βωβὸς σύμβουλος, δραστήριος ἠθολόγος, ἱεραπόστολος πολὺ εὐγλωτ-